

μένην εξαμηνίαν, καὶ ἄλλοτε ἐπλήρουν τὸ ὅλον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἄμεσοι χρεῶσαι ἐνὸς μέτρου. — Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ρηθείσης ἐξετάσεως προέκυπτε ὅτι ὁ Προεσιὼς ἐσφειτερίσθη ἀπὸ τὰ συναχθέντα ἢ δανεισθέντα χρήματα ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προεσιλικίου του, κατεδίωκον καὶ ὑπέβαλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σφειταιρισμένων.

Ἡ ἐξουσία ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἐλάμβανε κἀνὲν μέρος οὔτε εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ προεσιώτος ἢ Κοιζάμπαση, οὔτε εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λ/ομῶν αὐτοῦ καὶ τῶν χρηματικῶν συντάξεων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας, ἐξαιρουμένου τοῦ Κριτοῦ (Καδδῆ), ὅστις κατὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν ἐπαρχιωτῶν ἦν ὑπόχρεως νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν διορισθέντα Προεσιῶτα μὲ τὸ σὺνηθες Δικαστικὸν ἔγγραφον (Χοντζέστον), ὅταν ἤθελε ζητηθῇ, ὥς νὰ προσυπογράψῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τοὺς ἐκκαθαρισθέντας λ/ομοὺς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐπαναλαμβάνει ἡ Δημογεροντία αὕτη τὰς παρατηρήσεις της διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν καὶ τὰ παρόντα ἔθιμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείαν ὅσον τὸ συντομώτερον καὶ διευθυνθῶσιν ἐκεῖθεν εἰς τὰ καθεστῶτα Δικαστήρια καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς μετὰ τῶν προλαβόντων καταγραφέντων, ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν ὑποκεινόμεναι διενέξεις παρὰ τῶν ἐκ τούτων ὀφελουμένων ιαράττουν τὴν εἰρήνην, τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν τῶν οἰκογενειῶν, πρὸς δὲ τούτοις βλάπτουσι καὶ τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, λαμβάνουσαι ἀφορμὴν τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν πεπραγμένων εἰς τοὺς καθεστώτας ἤδη Νόμους. —

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 30ην Μαρτίου 1835

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.)

Ἰωάννης Πασχάλης

Δ. Καλογερόπουλος

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀργεὶ τὴν . . . Ἀπριλίου 1835

Ὁ Ἐπαρχος

(Τ. Σ.) Α. Π. Μανρομιχάλης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς Ἐν Ναυπλίῳ

τὴν 25 Ἰουλίου 1835

Ὁ Γραμμ. τῆς Νομαρχίας Ἀργολίδος κλπ.

Δ. Κ. Βυζάντιος (;)

Ἀριθ. 75

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 18 Ἀπριλίου 1835

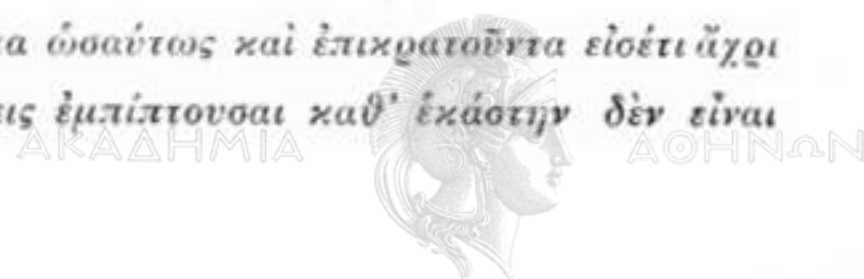
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλικὴν

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀργους

Γραμματείαν.

Ὁ προκατόχος μου Εἰρηνοδίκης κατὰ συνέπειαν τῶν διαταγῶν τῆς Β. αὐτῆς Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 330 καὶ 1133 ἐξέθεσεν αὐτῇ τὴν 1 Μαΐου καὶ 16 Νοεμβρίου 1833 διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 945 καὶ 3262 ἐγγράφων του διάφορα ἔθιμα ἐπικρατήσαντα ἐκπαλαι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην, τὰ ὅποια τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῆς $\frac{23 \text{ Φεβρ.}}{7 \text{ Μαρτ.}}$ 1835 ἔχει ὑπ' ὄφιν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὑποθέσεις ὅσαι ἔχουσι βύσιν τὰ ἔθιμα ταῦτα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ διάφορα ἄλλα ἔθιμα, εἴ καὶ ἐπικρατήσαντα ὡσαύτως καὶ ἐπικρατοῦντα εἰσέτι ἄχρι τῆς σήμερον, παρετρέχθησαν λεληθότως, διάφοροι δὲ ὑποθέσεις ἐμπίπτουσαι καθ' ἑκάστην δὲν εἶναι

δυνατόν νὰ ἐξομαλίσθωσιν, εἰμὴ καθὼς αὐτὰ ὑπαγορεύουσιν, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἐοχηματίσθησαν καὶ ἐπ' αὐτοῖς θεμελιοῦνται, ἄλλως δ' ἂν ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτὰς οἱ ἤδη καθεστῶτες γραπτοὶ νόμοι, ἐπάγονται εἰς τοὺς κατοίκους πράγματα ἀσυμβίβαστα μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἄδικοι περισπασμοὶ καὶ κατατρυχώσεις, τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο ἐνόμισε χρέος του ἀπαραίτητον ν' ἀναφέρῃ καὶ αὐτὰ εἰς τὴν Βασ. Γραμματεῖαν ταύτην, διὰ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ προεκταθέντα καὶ δηλοποιηθῶσιν εἰς τὰ ἐγκαθιδρυθέντα δικαστήρια τῶν μερῶν τούτων (ἂν ἐγκριθῇ), διὰ νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὰς τυχούσας τοιαύτας ὑποθέσεις.

Ἀποθανόντος τινὸς πατρὸς ἔχοντος τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ διαφόρων ἡλικιῶν, τῇ συγκαταθέσει καὶ παραχωρήσει τῆς μητρὸς, ὁ μεγαλύτερος υἱὸς αὐτοῦ, ἂν ἦτον φρονίμος, εἴ καὶ μὴ ἔχων τὴν παρὰ τῶν καθεστῶτων ἤδη νόμων εἰκοσιπενταετῇ ἡλικίαν, ἀλλὰ πλέον τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν, διεδέχειτο τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς του καὶ ἀντιπροσώπευεν αὐτὸν καθ' ὅλα, διευθύνων καὶ οἰκονομῶν τὴν οἰκογένειάν του, διαχειριζόμενος τὴν πατρικὴν περιουσίαν της, ἔχων ὥς ὑπεξουσίους του τοὺς νεωτέρους ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς του, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐνεργῶν φρονίμως ὅσα καὶ ὁ ἴδιος πατὴρ χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, αἱ δὲ πράξεις του αὗται ἦσαν ἱεραὶ ἐνώπιον τῆς ἐξουσίας καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, καὶ [νόμων] καὶ ἀπαραβίαστοι παρὰ [τε] τῶν ἀδελφῶν του ἢ ἄλλων, ἐχόντων ὅποιονδήποτε δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας.

[Ἐὰν ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐπὶ ἐνηλίκων τέκνων, κηδεμῶν αὐτῶν καὶ γενικὸς οἰκονόμος τῆς οἰκογενείας ἦτον ἡ χήρα σύζυγός του, διαχειριζομένη τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας ἀπολύτως πὺς μέχρις ὅτου ἐφθάνεν εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἡλικίαν ὁ μεγαλύτερος υἱὸς αὐτῆς, ἂν εἶχε, καὶ ἂν δὲν εἶχε τέκνα ἀρσενικὰ, διέμενεν οἰκονόμος τῆς οἰκογενείας αὐτῇ. μέχρις ὅτου ὑπάνδρευε τὰς θυγατέρας της ἢ ἕως τέλους τῆς ζωῆς της, ἐὰν δὲν ἐσυμφῶναι μὲ τοὺς γαμβροὺς της, αἱ δὲ πράξεις της ἦτον ἐπίσης ἱεραὶ καὶ ἀπαραβίαστοι ἀκολούθως παρὰ τῶν τέκνων ἢ γαμβρῶν αὐτῆς]]¹.

Οἱ ἐνήλικες ἄρρενες ἀδελφοὶ μέιναντες ὀρφανοὶ τῶν γονέων αὐτῶν εἶχον καὶ ἔχουσιν ὥς ὑπεξουσίας τὰς ὑπὸ ἀνδρὺς ἀνταδέλφους των, καὶ αὗται δὲν ἀπομακρύνονται τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν πρὶν ὑπὸ ἀνδρὺς ἐνθῶσιν, ἀλλ' οἱ ἀδελφοί, εἴτε εὖρωσιν εἴτε δὲν εὖρωσιν κληρονομίαν τινὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, ὀφείλουσιν νὰ τὰς ὑπὸ ἀνδρὺς ἐκτρέψωσι προικοδοτοῦντες αὐτὰς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καταστάσεως κατὰ τὰς δυνάμεις των.

Δὲν ἐγίνετο καμμία συμφωνία μὲ τὰς δούλας, ὀνομαζομένας κατὰ συνήθειαν ψυχόκορας, ἢ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, διὰ νὰ ἤρξοντο νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τινα οἰκογένειαν νέαι καὶ ἄγαμοι, ἀλλ' ὑπηρετοῦσαι ὥς δούλαι ὅκτι ἕως δώδεκα καὶ ἐνίοτε περισσότερους χρόνους, ἐπροικοδοτοῦντο ἀναλόγως καὶ ὑπὸ ἀνδρὺς παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν. Οὗτοι δὲ ἦσαν ὑπόχρεοι, ἂν δὲν τὰς ὑπὸ ἀνδρὺς ἐκτρέψωσι, νὰ τὰς προικοδοτήσωσι τοῦλάχιστον ἂν δὲ αἱ δούλαι ἤθελον γένῃ διαγωγῆς ὀλίγον τιμίας, ἢ ἤθελον ἀποκτήσῃ ἄλλα ἐλαττώματα, οἱ κύριοι αὐτῶν τὰς ἀπέβαλον μὲ μόνον τὰ ἐνδύματά των καὶ πολλὰ ὀλίγα χρήματα· αὕτη ἡ συνήθεια ἐπικρατεῖ καὶ ἤδη, ἀλλὰ καὶ μισθώνονται μὲ μισθοὺς μηνιαίους ἢ χρονικούς, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγρότους.

Οἱ γεωργοὶ κατὰ συνήθειαν καλλιεργοῦν τὰ ἰδιόκτητα χωράφια κατὰ τέσσαρας τρόπους :

1. Μεσιακά. Ὁ ἰδιοκτῆτης δίδει εἰς τὸν γεωργὸν τὸν ἀναγκαῖον σπόρον διὰ τὴν οἰκίαν των χωραφίων του καὶ ὁ γεωργὸς τὰ σπείρει, τὸ δὲ προϊόν αὐτῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξαχθῇ ὁ δοθεὶς σπόρος, μερίζονται ἐξ ἡμισείας ὁ ἰδιοκτῆτης καὶ ὁ γεωργός, ἂν δὲ συμβῇ τελεία ἀπορία, ὁ ἰδιοκτῆτης

¹ Ἡ παράγραφος αὕτη ἔχει διαγραφῇ διὰ δευτέρας χειρὸς, προῖχεται δὲ ἐξ ἐτέρου ὑπογράφου ὑπάρχοντος εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχεῖον Γ. Βλαχογιάννη.

δίδει καὶ ἄλλον σπόρον τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ἀπὸ δὲ τὸν καρπὸν ἐξάγονται οἱ δοθέντες σπόροι, καὶ εἰς τοὺς δύο χρόνους καὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ μερίζουσιν ἐξ ἡμισείας.

2. Τριτάρικα. "Όταν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν δώσει τὸν σπόρον καὶ ὁ γεωργὸς καταθέτει καὶ τὸν σπόρον καὶ τὴν καλλιέργειαν, ὁ ἰδιοκτῆτης λαμβάνει μόνον τὸ τρίτον ὅλον τοῦ καρποῦ τῶν χωραφίων του, ἂν ὅμως συμβῇ ἀφορία, δὲν λαμβάνει τίποτε ἀπὸ τὸν γεωργόν.

3. Γιομουριάρικα. "Όταν ὁ γεωργὸς σπείρει τὰ χωράφια μὲ τὸ λεγόμενον ἴμαρον ἢ γιόμουρον αὐτὸς καταθέτει καὶ τὸν σπόρον καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν χωραφίων, ὁ δὲ ἰδιοκτῆτης λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τόσον μέρος ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτῶν, ὅσον σπόρον ἔσπειρεν ὁ γεωργὸς εἰς αὐτὰ τὰ χωράφια του, ἀλλὰ πᾶσα βλάβη ἢ ἀφορία ἐννοεῖται διὰ τὸν γεωργόν, ἐπειδὴ ὁ ἰδιοκτῆτης λαμβάνει πάντοτε τὸ γιόμουρον, ὥς ὅτε καρποφορήσωσι τὰ χωράφια του.

4. Ἐὰν γεωργὸς τις καλλιεργήσῃ χωράφια ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτῶν, ἀποβάλλεται ἀπὸ αὐτά, καὶ ἂν ὁ ἰδιοκτῆτης θελήσῃ τῷ δίδει μόνον ὅσον σπόρον ἔσπειρεν εἰς τὰ χωράφια του, ἂν ὅμως δὲν θελήσῃ νὰ τὸν δώσῃ, δὲν βιάζεται εἰς ἀπόδοσιν· περιπλέον τούτων γίνονται καὶ διαφορετικαὶ συμφωνίαι, ἀλλὰ σπανιώτατα καὶ ὅλαι σχεδὸν ἄγραφοι.

Οἱ κύριοι προβάτων ἢ αἰγῶν δίδουν αὐτὰ εἰς τοὺς ποιμένας κατὰ τινα συνήθειαν, ἥτις γενικωτέρως ἐπικρατεῖ καὶ τὰ κατ' αὐτὴν διδόμενα πρόβατα καὶ αἰγες ὀνομάζονται αὐθεντικά ἢ σιδηροκέφαλα, ἔχει δ' οὕτως· ὅσα πρόβατα καὶ αἰγας λαμβάνει ὁ ποιμὴν καὶ εἰς ὁποίαν ἡλικίαν εἶναι ἕκαστον αὐτῶν ὅτε τὰ λαμβάνει, τόσα καὶ τῆς αὐτῆς ἡλικίας ἐπιστρέφει πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς γαλακτοφορίας τῶν κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα.

Ὁ ποιμὴν ἀπολαμβάνει ὅλον τὸ χρονικὸν εἰσόδημα τῶν τοιούτων προβάτων καὶ αἰγῶν καὶ ἐξ αὐτῶν δίδει εἰς τὸν κύριον αὐτῶν κατ' ἔτος μόνον τριακόσια δραῖμια βούτυρον ἢ τι περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον καθ' ἕκαστον πρόβατον καὶ ἓν ἄρνιον ἢ ἐρίφιον εἰς ἑκάστην δεκάδα τῶν προβάτων ἢ αἰγῶν, ὅποιαδήποτε ὅμως βλάβη ἀκολουθήσῃ εἰς αὐτὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ ποιμένου, καὶ ὁ κύριος αὐτῶν λαμβάνει πάντοτε παρ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ποσότητα τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν καθ' ἣν τὰ ἔδοσεν εἰς αὐτόν.—

Κατὰ πεπαλαιωμένον ἔθιμον τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης, λαβὼν ἀρχὴν ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ ἐπικρατήσαν ἀναλλοιώτως ἕως τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἐυσταίνοντο καὶ οἱ προσετιῶτες τῆς Ἐπαρχίας λεγόμενοι Τουρκισὶ Κοτζιαμπασίδες ἢ Βεκίληδες ὥς ἔπεται.

Οἱ προσετιῶτες ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων συνήρχοντο εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἔκλεγον αὐτοὺς μετὰ τῶν κατοίκων τῆς μητροπόλεως καὶ ἐφοδιάζοντες αὐτοὺς μὲ τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις ἐπεκύρωναν αὐτοὺς μὲ τὰ λεγόμενα Χοτζέτια τοῦ Καδδῆ, ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ δικαστηρίου, δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ προσετιῶτες διεχειρίζοντο ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας ὡς πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς, ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀρχῶν τῆς ἐξουσίας, ἐσύναζον τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους φόρους, ἐδανείζοντο χρήματα τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ αὐτῶν, ὑποχρεοῦντες τὴν ἐπαρχίαν ἢ ἑαυτοὺς διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπαρχίας, ἐπλήρωναν χρεὴ τῆς, ἀνεφέροντο εἰς τὸ Κράτος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδιορίζοντο ἕως οὗ ἔπανον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας αὐτῆς ἢ ἀφ' ἑαυτῆς ἢ παρὰ τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐδιορίζοντο ἄλλοι, οἱ ὅποιοι ἀνελάμβανον τὰς δυνάμεις καὶ τὰ χρεὶ τῶν προλαβόντων.

Καθ' ἑκάστην ὅμως ἑξαμηνίαν Τουρκικὴν, γνωρίζομένην μὲ τὰ τουρκικὰ ὀνόματα Μουχαρέμι καὶ Ρεϊζιέπι, ἐσυνάζοντο πάντοτε οἱ προσετιῶτες τῶν χωρίων ἐνταῦθα καὶ ἐξηκρίβωναν τὰς ἐπαρχιακὰς δοσοληψίας τῆς ἑξαμηνίας, καὶ ἂν ἀνεκάλυπτον καμμίαν κατάχρησιν τῶν Κοτζιαμπασίδων ἢ Βε-

19. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΛΙΜΗΡΑ

Διάλυσίς τῶν ἀποριῶν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν τοπικὴν συνήθειαν τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 1133 ἔγγραφον τῆς 16 ἁρθρα, ἀναφορικὰ εἰς τὸν νόμον καὶ τοπικὰς συνηθείας.

Περὶ ἐπιτροπείας

1. Δωρεὰν ἐργάζονται.
2. Εἷς ἐπίτροπος ἢ καὶ δύο, ἂν καὶ ὑπάρχωσιν ἐνήλικες ἀδελφοὶ διὰ τὴν πρὸς βλάβην τῶν ὧν ὑπάρχουσι ἀνηλίκων δυσπιστίαν· σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐνήλικες κληρονόμοι βαστοῦν λογαριασμόν, οἱ δὲ ἐπίτροποι εἶναι εἰς ἐνέργειαν.
3. Προηγεῖται ἀπόφασις οἰκογενειακοῦ συμβουλίου ὁπόταν τὰ ἐκ τῶν κτημάτων κέρδη δὲν ἱκανοποιοῦσι τὰ ἔξοδα πρὸς τροφήν καὶ ἱματισμόν τῶν ἀνηλίκων ὅταν δὲ ἐξαρκοῦσιν, τίποτε δὲν δύνανται νὰ πωλήσουν, μάλιστα τοκίζουσιν ἢ ἄλλως πως μεγαλύνουν πρὸς ὄφελος τῶν ἀνηλίκων τὰ περιτεύοντα.
4. Καμμίαν διαφορὰν δὲν ἔχει ὁ ἄνηβος ἀπὸ τοῦ ἐφήβου, οὔτε ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τοῦ κηδεμόνος, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτρόπου αἰ περιουσίαι μέχρι τῆς τελείας ἡλικίας ὅλων τῶν ὀρφανῶν, καὶ ὀνομάζεται τελεία ἡλικία ἢ νομικὴ τῶν 24 πλήρη ἐτῶν· σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν τῶν ἐφήβων θήλυ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῇ, οἱ ἐπίτροποι μετὰ τῶν ἐνηλίκων ἀρρένων παραχωροῦν ἐν μέρος ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν εἰς προῖκα, τὸ ὅποῖον διαμένει ὡς ἐνυπόθηκον καὶ πίπτει τότε, ὅταν ἐνηλικιωθῶσιν ὅλα, καθ' ὃν καιρὸν ἐὰν δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν διανομὴν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμοιρασθῶσι

κίληδων εἰς τὰ συναχθέντα ἢ δανεισθέντα χρήματα παρ' αὐτῶν, ἀπέβαλλον αὐτοὺς τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοὺς καθυπέβαλλον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν σφειτερισθέντων χρημάτων.

Ἡ αὐτὴ συνήθεια ἐπεκράτησε καὶ ἐν τῇ Ἐπαναστάσει μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυβερνήτου, εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων, ἀλλ' οἱ τύποι τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων διαφέρουσι, διότι ἐουσιτήθησαν σφραγίδες δημόσιοι καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Δημογερόντων δὲν ὑπεχρέωναν τὴν Ἐπαρχίαν.

Ταῦτα τὰ ἔθιμα, ἐπειδὴ ἐπεκράτησαν ἔκπαλαι εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐνόμισεν ἀπαραίτητον χρέος του νὰ τὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Β. αὐτὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ καταλεχθῶσι μετὰ τῶν προλαβόντως ἐκτεθέντων κατὰ συνέπειαν τῶν διαταγῶν αὐτῆς καὶ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἐπ' ἐσχάτοις διαταχθέντα διὰ τοῦ μνησθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Μιχαὴλ Καββας

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. πα(πα)μιχαλόπουλος

